

සිද්ධි

SIDDHI 6

සිද්ධිවල මුල් කතා

ඒකාන්ත, අධිකාරි හැරුණු කොට මා පවුලේ බාලයා වීම විශේෂ වූ වරප්‍රසාද ලැබුවේද ඉහත අද ද මට හැගෙයි. කැමැත්තක්, ගමනක් කිසිවක්, ඇදහීමක් පැහැදිලිව වැනි සියල්ලක්ද මා වෙත අවධානය යොමුවීම නිරන්තරයෙන් සිදුවුණි. අම්මා යන බොහෝ ගමන් වලදී ඇගේ හති නොතකා මා ද කැටුව යාම සිටින්නට මා පැවතුණු අතර හිතවතුන්, හැඳුණන් හේ ගෙවල් වල සැම මට හුදු විනෝදයක්, ඇස්වැද්දක් හෙවත් විය. ඒ යන එන ගමන් කිසිවක් වලදී තොර නොවියක් හැටිව ඇසා ප්‍රශ්න වලට උත්තර බැඳීමට හට්ම ඇමරිකා කාරියක් බව අම්මා සිතා සිටී කී අයුරු දැනුණ මතකයට හැගෙයි.

"ඇයි අම්මේ අර ලෙසයන තලලෙ තාර ගුලියක් වගේ නියලා"...මම පළමු වතාවට පුංචි දරුවකු හේ දැක්ක මේ දේ හැන අම්මාගෙන් අසමි.

"මහා පොඩි කාලේ... මම මොරට මස වගේ "නිලයක්" තිබිබා. එතෙම කරන්නෙ මිනිසුන්ගෙ "ඇස් වන කට වන"යන්න. ඇස් දෙකෙන් බලලා කටින් "හට්ම හුරුකල්" කියලා කිව්වත් ඇති ලෙසා ලෙඩ වෙන්නා. සමහරු ඉන්නවා එක වචනයක් කිව්වත් ඇති. "ඇස් වන කට වන" පුවත්තක් වෙන්නා.

"අර අතට දාලා තියෙන පුංචි පුංචි කැලි අමුණා පු වලල්ල මොකක්ද අම්මෝ?...
"ඒකට පුගේ ...ලෙඩක් උකක් නොහැදෙන්න
"වදන"අමුණා දාන වලල්ලක්..."

මෙවැනි ප්‍රශ්න ඇසා මස කාල වලදී අම්මා සමඟ ඇවිත් පොඩි එකකු ඉපැදුණු ගොසකට ගොඩවුණු කලදී මට දැකින්නට ලැබෙන්නේ හම හෙදෙරු ම දැකින්නට නොලැබෙන ගුප්ත වූ විවිධ කාණ්ඩයකි. හෙදෙරු ඇතුළුවන උළුවස්සේ අතුරු කැබැල්ලකින් හෝ ඊට හුණු කැබැල්ලකින් ලියා ඇත්තේ "බාල හිටි අද නොවේ හෙට" කියනා. කිප වියක් කියවූ මුත් හිටි හැටි තේරුමක් නොදැන්නා මා හෙට පැරදීම මෙවරින් හිත තුල හැගෙන කුතුහලය අම්මාට බාර කළෙමි.

"පුංචි අය ඉන්නා ගෙවල් වලට "බාල හිටි" කියනා සෂයාගෙ බැල්ම වැටෙන්නවා. එතෙම උනාම දරුවන්ට පුංචි අයො ලෙඩ වෙන්නවා. මස එතෙම උළුවස්සේ ලියලා තිබිබාම බාල හිටි ඇවිත් හැටිලා යන්නවා හෙට එතෙම කියලා හිතාගෙන. ඒ උනාට එන එන දවසට දැකින්නේ "හෙට" කියන නිසා ඒකට හෙට ඇතුළුවෙන්න බෑ. අම්මා ඒ කියූ දේ ඇද මට සිතනා ගෙන දෙන්නක් මුත් පුරාණයේ සිට පැවත එන සිතට වටින් ඇදුරට හෙටටත් වලංගු ව පවතින බව හිතොර දකිනා දේවලින් හතලුදේ වේ.

පසු කලෙක මෙය නව ආරකිත් ප්‍රතිනිර්මාණය වී කඩුවල දැකින්නට ලැබුනේ "අද මුලුට හෙට ණයට" කතුවෙහි. කඩතිමයක් මේ කෙළම තමන්ගේ වාසියට යොදාගෙන ණයට ඉල්ලෙන්නේ හෙට බේරුණෙය. එනමුදු නොන වෙළඳුන් ගෙන් ණයට බඩු ඇණවීම කරන කඩතිමයන් මාස දෙක තුන දින යොදා වෙන්නට දී මවුත් ගේ ජාම බේරා ගත්තේය. "බාල හිටි අද නොවේ හෙට"...අද මුලුට හෙට ණයට" මෙවන් වදන් නව සමාජ රටාවන් සමඟ ගෙවල් වල උළුවස්සේ ලියා තැබීම හෝ කඩක පුද්ගලණයක් තැබීම කෙමෙන් මැකී ගිය හුමුදු මිනිස් ක්‍රියාකාරකම් වලදී අඩුවත් නොමැති ව ඇ ද "බාල හිටි" දේශන ක්‍රියාත්මක වන බව හැඟෙයි.

70' දශකය මගේ මතකයේ සුන්දරම කාල පරිච්ඡේදයක් යැයි මට හැගෙයි. එ දවස ඇසූ ගිණු කළදී අසනවිට ඒවා මුලින් ම ඇසූ ස්වභාව කාල වකවානුව කරා ක්ෂණයකින් සිත ආසාදයට දිවයන්නේ සියුම් කණාහුවක් ද හඟවමිනි. මා කුඩා එකකු වුවද එදවස ඇසූ ගිණ තුලින් ගිණ තුල අමුතම ආකාරයක ස්වයක් හැගෙන්නට, ජනිත වන්නට වූයේ උද්දසන පාසලට යන මොහොතේ ඇසෙන ගිණයි. උද්දසන ම ඇසෙන ඒ ගිය මුළු දවස පුරා ගිණ තුල රැඳෙයි. මම යනවා...මම යනවා...මොල්ලිපිති මැඩගෙන මම යනවා...ජාතික රණබිම වෙත යනවා...තේතිලාගෙන් හේ කඩෙන් ගිණවත් වන ගිණයක් සමඟ මා හා එකතුව යන එකා දෙන්නාගේ පියවර අමුතම ආකාරයක උද්දසනකින් ඉදිරියට එසැවෙයි.

මගේ හෙදරු සිට මා මුලින්ම අතුරු කල කැබැටිදෙකිනි විදුහල එනමි පසු කලෙක සියොදාන විදුහලට ඇත්තේ කෙටිදුරකි. පාර දෙස ගෙවල් වල උදේ සිට රැටි ගිණදට යනතුරු ක්‍රියාත්මකවන "මොල්ලිපිති" හෝ "වැනි" වේදියාවකින් හැගෙන එවැනි පුහුණු කිරීම හිතාගෙන පාසලට යනවිට ගමනේ මනන්සියක් නොදැනෙයි. මේ ගිණ එදවස ජන පිවිසටත් නව පිවිසක් පිබිදීමක් එක් කළේය. මා ඇද ලියන මේ කතාවේ එන ගිණයක් මතකය හැටහත් මතක් කළේය 1996 දී මිස්ට්‍රියේට් සිටිනි කුටුරට ආ කාලයේදීය.

මතක ගිණ අතරට, "සුදු වැලි මතු පිට දිය බිදු ඉස ඉස", හෙට උපදින පුංචි පුගේ, ජාම ජාම මේ එන්නේ අහිමයේ සිට වන සුළඟයි වැනි පුහුණු කිරීම ගොන්නක් රචනා කල පුහුණු ගිණයක් සඳහා වූ දම ගිණ රචකයාට මා සැපයූ දැක්ම ගණනක් දුර්ගොචාරීන් හමුවීම කොතරම් ආත්මවිචාරණයද? "සරසවිය" පුවත් පත ඇතුළු පුවත් පත් ගණනාවකම කතා ධුරය හෙබවූ ඒ.ඩී.රොසින් කුමාර නම වූ මගේ ගිණවතා ඔහුගේ පාසලේ මෙවන් මතුරු කුමාරකැස්වීම මගේ පිවිසටේ එක්තරා හඟයකි. ඇදුරු එවැන්නකු ගෙන් මා දෙ ආඥාකාරකයට මගේ සේ හොරුවය කරමි. හේ සේවේලියානුවන් හා ශ්‍රී ලාංකිකයින් විශාල වූ සේවියක් සඳහන සිහුවට සුප්‍රසිද්ධ නිව්ට්‍රියේදී මගේම ප්‍රවීණ කලා විශරදියකු වූ මෙමුල්ල පනාගෙයි.

සිරිමාගේ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ පාලන සමයේ දී සියල්ලේම සිදුවූයේ තම හෙවත්ගේ තමන්ගේ අතරට අවශ්‍ය බව බෝග වනා කරන්නටය. ජනතාවට අවශ්‍ය ආහාර වෙතත් රටකින් ආනයනය කරනවා වඩා තමන්ගේ ම හෙවත්ගේ නිෂ්පාදනය කරන්නට ජනතාවට හාර කරනා දේ. මෙයින් පිරිසකට බොහෝ අපහසුතාවක් වූ නමුත් තවත් පිරිසකට කුමන අඩුපාඩු තිබුනත් තමන්ගේ මනන්සියක් කැම වෙලක් සපයා ගැනීම කොතරම් දෙයක් ද යන්න වැටහුණි.

අපට කැම බිම වලින් අඩු පාඩුවක් නොවුනේ "මගේ තාත්තාගේ" උත්සාහය නිසා බව මට ඇ ද නොදිනි වැටහෙන්නවා පමණක් නොව ඔහු පිළිබඳ ව ආධිමවරයක්ද අනුකම්පාවක් ද සිතට හැගෙයි. රජයෙන් ක්‍රියාත්මක වූ ආහාර මිල සැපයීම අතරට සලකා බැලීමට ජනතා නොමැතිව මගින් උදේ සරිය පාත් සැපයීම කරගෙන යන දේ.

පස් දෙනෙකු ගෙන් යුතු අපේ පවුලට ජනතා කොමිටියෙන් ලැබුණේ පාත් එකයි කාලයි. මෙය ලබා ගන්නට සමරනායක කෘතියට අඩුම තරමේ පාත්දර පනවන්නට හැටිට යන්නට සිදුවෙන්නවා. බොහෝ විට මේ කටහනකට මා උරුමයෙන් අධිකා නම පාත් පෝලියම් නොඉන්නවා වන දන්නා නිසාවෙනි. මේ නිසාම හෙදරු පොඩි එකට තව තවත් ඇදුරු අනුකම්පාව ලබා වුණි.

මා සමහර දිනවල පාසලට ගියේ පන්තිය පටන් ගන්නට මගින් මෙන්න තිබිණිදීය. පාත් පෝලියම් පිරිස අනුව වෙලාව හැඩ ගැසෙයි. පාත් බේදනා මුදලලීමට තිබුනේ පුදුම හොරුවකි. ඔහු එදවස පලාගෙමින් සිටිනේ ලබන්නාය. බොහෝ කාලයකට පසුව අධිකා පාත් ගෙනෙන්නට. පෝලියම් රැඳෙන්නට නොහිඳේ මන්දැයි මට වැටහිණි. පාත් කෘතියට අල්ලු කෘතිය හැඳුණු කා හැඳුණේ ඇති කරගන්නට ගත් උත්සාහය නිසා පෝලියම් වල කල් මැරීම ලේජාවට හේතුවක් යයි ඔහු සිතන්නට ඇත. තාත්තා වැඩ ඇති හෙදරු ආ පසු වනා සැලකියේය. අම්මා ද ඒ අතරට උදව් පැවරීම ම ද කරගෙන යනු ලැබිනි. මගේ වාරය එනතුරු බලා සිටින්නේ පාත්තියක් කොටා මගේ හපන්කමක් පෙන්වීමටය.

එනමුදු තාත්තාගෙන් ඊට ඉඩක් නොලැබෙයි. මන්ද උදව් හලයකට හෝ වෙත්කයකට ආතුරු කරගනී දේ යන බිය නිසාවෙනි. අදට වඩා එදවස ගාතනියට නොතරම් වැඩ කොටසක් කළයුතු වේද හැගෙන්නේ උදේ දවස පටන් ගත් පසු රැ ගිණදට යනතෙක් "අම්මා" හේ හෙදරු දොරේ වැඩ කටයුතු මතක් වෙන්නට ය. ඇසේ රැකියාව හෙදරු දොරේ කටයුතුය. ස්වභාවික ව පණාගෙන්ගෙන යනතු සුභ නිසා ඇ ගාතනියක හේ වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ පාත්තියක්වීමට මුල්ගෙන දෙමිනි. ලියෙන්නට ඇදුරු කළ පුටුමිනි. හෙල් ගතා දේදී සෝදීමින්, මිස් තුන පහේ අඹරුමින්, පැදුරු වෙත්ද වියමින්, බිත සරිකරමින් කල දේ ඇඟවීමට ගොසින් ය. පවුල හෙවත්කු නැගෙන්නේ අරගලය නිසා ඇ ගාතනියට මේ සියල්ල කළ නොහැකිය. දෙදෙනාම රැකියාවේ නිරත විය යුතුමය. දෙදෙනාම රැකියාව කරන්නේ වූ කල බොහෝවිට සිදුවන්නේ දවස අවසානයේ ගලපාන අවට හෙල්මින් ආහාර වේල සපයා ගන්නටය. ඇ "අම්මාවරුන්ට" එතරම් හිටියක් කරන්නට නොහැකි වන්නේ රැකියාවට නොසේ හෙදරු ආ පසු ඇගේ ශක්තිය සෘජුව මහරු නිසාය.

මගේ සිතේ මල් පියෙයි. හෙදරු අවට වූ ඉඩම් නොකෙස් තැන්වල එක් එක් පාත්තිය හදලාය. තාත්තා උදේ අවට ගොස් සරිය වැඩ ඇති හෙදරු ආපසු හේ එකක් බි දුවන්නේ පාත්තියවල පැළවල සාත්තුව සැදැන ය. බණ්ඩාරනා, කරවීම මල් හැදිගෙන එන බව දකිනා තාත්තාට මෙම මරු සිහුව සතුටක් සිතට හැගෙයි. ඇඟයක් ගතා ගිල්කර ගත් බේලෙක්කයකින් පැළවලට වතුර දමන්නට මට ඇගේ මගේ ආසාවකි. දඹල, බඩු, බලන, මයිකෝකා, මිස්, නාන විධියේ බෝග වලින් වන්න පිරිලාය.

අව කෙසෙල් ඇතුළු කෙසෙල් වර්ග, කිරි අල, ගස්ලු වැනි දෑ වලින්ද බොහෝ සරිය. තාත්තා මෙය වෙදදාමක වේතනාවකින් කලා නොවේ. හුදෙක් ඔහුගේ ආසාව මෙන් ම අපේ පවුලේ ආහාර වේල හොඳ හැටි සරි කරන්නට ගත් උත්සාහයකි. නමුත් සමහර දිනවල දී අවට පිරිස් පැමිණ එදවස් ඉල්ලුවත් තාත්තා හෝ අම්මා එය කිරා බැලීමකින් තොරව අතට අනුවෙන ප්‍රමාණයක් සතුටින් පරිභෝගයකි ව සුළු මුදලකට පුදාකන කරයි.

